

[Connie Hedegaard]

kan, for at det i hvert fald ikke skal være filmloven, der lægger hindringer i vejen for, at dansk film kan tage udfordringerne og konkurrencen op.

For mulighederne for dansk film er der jo. Der bliver lavet gode danske film, der bliver gjort en indsats for at markedsføre danske film herhjemme og i udlandet, og der kommer faktisk også positive resultater. Et eksempel er avisernes omtale i dag af succesen i Cannes i går. Antallet af solgte biografbilletter er begyndt at stige. Der sker med andre ord meget på filmområdet. Samtidig gør biograferne sig enorme anstrengelser for at tiltrække et større publikum og for i højere grad at gøre det at gå i biografen til en oplevelse.

Formålet med filmlovsrevisionen må derfor være at forstærke de positive udviklingstendenser, der er i gang, og at sætte en stopper for de negative.

Derfor synes vi i Det Konservative Folkeparti, at det er godt, at ministeren nu vil styrke bestyrelsen og sekretariatet på Filminstituttet. Vi finder det positivt, at det i loven præciseres, hvilke forudsætninger der skal være repræsenteret i bestyrelsen. Ligeledes synes vi, det er godt, at der nu lægges op til tre konsulenter til at behandle den eksisterende støtte til de såkaldte voksenfilm. Vi synes, der her er en rimelig parallel til Statens Kunstfond – ved at der er tre, bliver der dog lidt mere pluralisme.

Vi synes også, det er godt og glædeligt, at det er lykkedes ministeren at skaffe flere penge til filmområdet. Vi ved, at det har været svært, men alle ved også, at det er tiltrængt. Det Konservative Folkeparti er selvfølgelig meget tilfreds med, at ekstrabevillingen skal gå til forsøg med en såkaldt fifty-fifty-ordning. Det er en idé, der blev født for godt et års tid siden. Vi synes, der ligger noget perspektivrigt i, at de ekstra 15 mill. kr. afsættes netop til denne alternative finansieringsmulighed.

Vi synes, det er indlysende, at der fortsat er behov for et system, der sikrer, at også de smalle film, filmene med særlige kunstneriske og eksperimenterende kvaliteter, kan laves, men for os er brede film ikke nødvendigvis noget negativt, og det er jo bl.a. dem, biograferne skal overleve på, det er dem, der skal trække det brede publikum til. Det skulle også gerne være de store folkelige filmsuc-

ceser, der kunne skabe økonomisk baggrund for de smallere film.

Desuden skulle formålet med fifty-fifty-ordningen gerne være, at vi ikke har så mange dørvogtere. Derfor havde vi i Det Konservative Folkeparti lagt op til, at der her skulle være tale om et så frit system som overhovedet muligt, et system, hvor det skulle være en ret at få suppleret den private finansieringsandel med tilsvarende offentlig støtte, nu altså med et maksimum på 3,5 mill. kr. pr. film.

Derfor så vi gerne, at der her ikke blev tale om en garanti med krav om tilbagebetaling, men i stedet om et beløb, som, under forudsætning af, at producenten tilvejebringer mindst lige så meget selv, skal suppleres op kvit og frit, hvorefter det så er producenten, der må tage såvel chancen for økonomisk fortjeneste som risikoen for økonomisk tab. Det gælder om at bruge dette forsøg til virkelig at bane nye veje og give nye muligheder for dansk film. Så må vi siden revidere resultaterne.

Når vi alligevel ikke tror, at staten skal forvente at se mange – om overhovedet nogen – af de såkaldte garantipenge igen, hvorfor så ikke gøre ordningen så fleksibel og så smidig som overhovedet muligt? Det er i det hele taget nøgleordene for os her: vi ønsker den størst mulige grad af frihed, smidighed og fleksibilitet for de folk, der arbejder med dansk film; vi skal have dørvogterne væk, og der skal være så kort som muligt fra idé til handling. Folk i filmbranchen er jo pr. definition kreative mennesker, og vi tror ikke, at det gavner kreativiteten, endsige slutresultatet, hvis man, før man overhovedet kan lave film, skal igennem alt for mange bureaukratiske instanser.

Til sidst skal jeg bare sige, at vi selvfølgelig synes, det er positivt, at videoproduktionen bliver styrket, og at vi synes, det er naturligt, at filmskolen bliver udskilt. Alt i alt synes vi, det er et positivt forslag, men vi vil godt fremhæve, at Det Konservative Folkeparti har store forventninger til den såkaldte fifty-fifty-ordning, som vi siden gerne ser udvidet, hvis resultaterne giver baggrund for det, og vi vil i øvrigt fortsætte med at undersøge mulighederne for at få endnu flere finansieringsformer muliggjort inden for filmområdet. Jo flere muligheder, jo flere film! Vi tror, vi er nødt til at tænke endnu